

Svádím boj se zakázaným ovocem,
paralelním životem,
projekcí fantazií,
valící se zahlcenou sítnicí.
Stíny pochybností,
vzrušení z dobrodružství a rozpouštějící se hranicí chyb a správných věcí.
Zapomínám, proč se vlastně nemám dívat,
co je za téma dveřma,
který je prej lepší neotvírat.
A tak si každéj sám
ve snu promítáme obrazy nás dvou
a jiným tiše závidíme, když se milují.
Všechno to snění, ale nesnesitelně bolí.
Ostří dvojí skutečnost od snu neoddělí.
Učíme se přemáhát svý touhy,
ale je to k zešílení.
V představách podlehnutí našli jsme si zalíbení.
Ve snění o noci,
kdy překročíme bod bezpečného návratu
a společně otevřeme
tu tolikrát ve snu navštívenou komnatu.

Od té doby co jsem tvůj,
jsem nesvůj,
pokaždý, když jsem s tebou,
jsem jinde.
Ve chvíli, kdy jsme spolu sami, víme,
že když si necháme zajít chuť,
možná to jednou vyjde.
Od té doby co jsem tvůj,
jsem nesvůj,
pokaždý, když jsem s tebou, jsem jinde.
Ve chvíli, kdy jsme spolu sami, víme,
že když si necháme zajít chuť,
možná to jednou vyjde.

No tak pojď,
zhluboka se nadechni a řekni pravdu.
Řekni mi do očí,
že tě ani ve snu nenapadnu.
Ruku sem, na srdce, a řekni jak to cejtíš.
Ráno je daleko, chci ti bejt co nejbliž.
Nelži, že nevíš.
Znáš se, moc to řešíš.
Co jen to s sebou vláčíš za tíž?
Otevři se mi, chci tu tíhu vzít a zahodit pryč.
Ukázat ti, že se můžem znova narodit.
Spolu na lodi.
Rozumíš, ráno se vedle sebe probudit.
Pojďme si promluvit.
Z duše do duše,
mlčky a divoce.
Vezmem se za ruce
a skočíme tam,
kde jedině se pravdu dovíme.
Přestanem přešlapovat už na místě vzpomínek. Spolu to zlomíme
a zbavíme se stínu,

vždyť zakázaný ovoce je přeci nejvíc vitamínů.
Jinak jsme jako ty dva na semaforu -
- neschopný zářit spolu.
Jsme jako ty dva na semaforu -
-jednomu by to za to i stálo,
ale druhéj už šel domu.

Od té doby co jsem tvůj,
jsem nesvůj,
pokaždý, když jsem s tebou,
jsem jinde.
Ve chvíli, kdy jsme spolu sami, víme,
že když si necháme zajít chuť,
možná to jednou vyjde.
Od té doby co jsem tvůj,
jsem nesvůj,
pokaždý, když jsem s tebou, jsem jinde.
Ve chvíli, kdy jsme spolu sami, víme,
že když si necháme zajít chuť,
možná to jednou vyjde.

...A nebo uvidíme.